

Fejeton na téma České monarchie

aneb jak to s Čechy chodí

Když se procházím po Pražském hradu, nebo jiných pražských památkách vždy na mě dýchne historie a s ní i pocit neskutečna. Kde koho přitom napadne: "Jaké to asi tenkrát bylo? Jak se ti lidé měli, jak přemýšleli, žili...a stálo by to vůbec za to?"

No, co se týká obyčejných lidí, ti se asi až tak dobře možná neměli, ale co dnešní monarchie...neměla by se Česká Republika přece jenom připojit k těm dnešním bohatým a prosperujícím královstvím? Snad každý, kdo si otevře noviny nebo pustí zprávy, po několika minutách je zase znechuceně odloží nebo vypne. Tak to většinou dělám já.

Možná právě dnes nastala ta chvíle, kdy se konečně začne něco dít, myslíte si. Ale je to jen iluze. Korupce a byrokracie nám nemilosrdně stahuje smyčku kolem krku a nespokojení jsou dnes všichni.

Možná je monarchie přesně to vysvobození, které potřebujeme. Možná, že když tu bude někdo, kdo má dost peněz a páteře, určitě si jej budeme vážit více, než jakéhokoli politika, byť dneska nemáme šanci z jistě zaplacených a všelijak ovlivňujících médií zjistit, kdo je "ten špatný".

A nejde jen o naši politickou scénu samozřejmě. V celé Evropě jsme nechvalně proslulí víceméně jako venkovští balící neschopní dělat "velkou státnickou politiku", což je samozřejmě jenom odrazem naší prohnilé politické scény.

Myslím, že každý dnes chce změnu. Takovou, aby se konečně začalo něco dít a ne jenom gradaci stupňovaných urážek, nadávek a politických habadůr.

V případě návratu k naší původní monarchii, tedy Rakousko-Uherské, bychom možná konečně vytřeli zrak i celé Evropě. Jen si představte, že by celá ta "Evropská Unie" měla uvnitř nového velkého hráče v podobě bývalých zemí Rakouska-Uherska, spojených v nové království. Kdyby se nakonec něco takového skutečně podařilo, představuji si to jako okamžité vyvezení volů do zahraničí, o které by se monarchie měla postarat. Možná dnešní politici jen zkouší všechny lidi kolem sebe a pokaždé zjistí, že vydržíme ještě o kousek víc. Ale alespoň v myšlenkách si můžeme představit, že někdo konečně vstane a řekne: "Už dost."

Když mě naplní tahle představa, vrátím se do reality a opět, i když velmi znechuceně, si zapnu zprávy a sáhnu po novinách...

Vladimír Váňa

Osmileté gymnázium Bud'ánka

Pod Žvahovem 463

Praha 5 Hlubočepy